

Bratia a sestry,

vidieť pastiera a stádo je dnes niečo výnimočné alebo až nemožné. V minulosti tomu bolo aj v našom prostredí inak. V dobách biblických to nebolo niečo nevidané. Bol to bežný jav. Izraelci chovali stáda dobytká. Putovali z miesta na miesto. Boli to nomádi a pastieri. Prirovnanie Boha k pastierovi bolo ľahko predstaviteľné. Literárny obraz pastiera bol zrozumiteľný a často používaný. Možno najznámejší príklad je 23. žalm. „Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku. Na pastvách zelených ma pasie a k vodám osviežujúcim ma privádza.“ (1-2) Prirovnanie k pastierovi nie je v Starom zákone použité iba o Bohu. Prorok Jeremiáš napomínal vodcov ľudu. Boli označení za pastierov, ktorí strácajú a rozháňajú stádo. Podobné karhanie je uvedené aj v knihe proroka Ezechiela. Konali zlé skutky.

Ježiš o sebe hovorí: *Ja som dobrý pastier*. Ježiš je dobrý pastier nielen ako protiklad k zlým pastierom. Ježiš je dobrý pastier v zmysle jedinečnosti, a to kvôli tomu, čo urobil. Dobrý pastier kladie život za ovce. Ježišovi na ľuďoch záleží. Prišiel na svet, aby položil svoj život. Nevzdal sa svojho poslania. Neutiekol a nenechal nás bez nádeje. Ježiš kráčal cestou, ktorá viedla na kríž. Ježišovo obetovanie bolo vedomé a dobrovoľné. Nebol to dôsledok ľudskej zloby a svojvôle. Ježišovo ukrižovanie nezáviselo od ľudského rozhodnutia. Rozsudok o ukrižovaní vydal Pilát. Ježiš predtým Pilátovi povedal: *Nemal by si moc nado mnou, keby ti nebolo dané zhora;* (Jn 19, 11) Ježiš sa mohol vyhnúť tomu, čo ho čakalo. Z jeho modlitby v Getsemanskej záhrade vyplýva, že táto možnosť tu bola. Ježiš prijal Božiu vôľu. Zomrel za naše hriechy na kríži.

Je to vyjadrením Božej nekonečnej lásky k hriešnemu svetu. Ježiš učeníkom povedal: *Nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov.* (Jn 15, 13) V 1. liste Jánovom je napísané: *V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.* (4, 10) Láska je prvý charakteristický znak vzťahu medzi Bohom a ľuďmi. Božia láska sa zjavuje svetu v sebaobetovaní. V hymne lásky Pavol o láske uvádza, že láska nie je sebecká. Boh je láska.

Ďalším charakteristickým znakom Božej starostlivosti o nás je vzájomné poznanie. Ježiš nám sám na sebe ukázal, aké môže byť poznanie Boha. „ako mňa zná Otec, aj ja znám Otca“ Medzi Otcom a Synom je dokonalá jednota. Jednota v láske a poznaní. Vďaka Ježišovi môžeme aj my poznávať Boha. Už hneď v prvej kapitole Evanjelia podľa Jána je napísané, že Syn nám učinil Boha známym. Poznanie Boha nie je vedomosť o Bohu. Hebrejský výraz pre poznať znamená aj zakúsiť. Obraz pastiera a oviec to výborne vystihuje. Ovce nenasledujú pastiera preto, lebo sa o ňom niečo naučili. Ovce poznajú pastiera a nasledujú ho na základe hlasu. Pastier ide ako prvý a ovce idú za ním. Apoštol Pavol napísal v 1. liste do Korintu: *Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých.* (15, 20) Vzkriesený Ježiš je základ našej nádeje. Ježiš je prvý a my sme Jeho nasledovníci.

Môžeme Boha spoznávať. Pre apoštola Pavla to bol životný cieľ. Nič iné pre neho nebolo dôležitejšie. V Liste Filipským to opísal takto: *A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal,* (3, 8) Tak ako ovce poznajú pastiera a nasledujú Ho, aj my nasledujeme Ježiša, ktorý sa za nás obetoval. Boh nás pozná dokonale. Žalmista uvádza: *Hospodine, Ty si ma preskúmal a poznal. Obkľučuješ ma zôkol-vôkol, svoju dlaň kladieš na mňa. Žasnem nad Tvojím poznaním, je privysoko, nedosiahnem ho.* (139, 1; 5 a 6) Naše poznanie Boha nie je jednorázový a ukončený proces. Je to celoživotné poslanie, keď hľadáme a snažíme sa naplniť Božiu vôľu. V tomto zápase možno veľakrát prehrávame. Božím slovom sme povzbudzovaní, aby sme sa nevzdávali. Nie sme ako ovce bez pastiera. Ježiš je dobrý pastier.

Ďalej Ježiš hovorí o jednote. Je to jednota v rôznosti. Spoločne tvoríme jeden zbor, v širšom zmysle cirkev, ktorá sa hlási ku konkrétnym vierovyznaniam. Kresťanské náboženstvo je veľmi pestré. Bolo tomu tak od úplného začiatku. Akí rozdielni boli už apoštoli! Ježiš hovorí, že neexistuje iba jeden ovčinec. Keď nasledujeme Ježiša Krista, malo by nás to viesť k pokore a nie k pýche. Musíme sa jasne postaviť proti akémukoľvek rozdeľovaniu. Zrejmý je len rozdiel medzi pastierom a ovcami. Pastier je jeden. Oviec je veľa, ale žiadna nie je viac ako druhá. Žiadna nie je ani menej. Poznáme to známe Ježišovo podobenstvo, keď pastier ide hľadať aj jednu jedinú ovcu, ktorá sa zatúlala.

Prorok Izaiáš uvádza Hospodinovo povzbudenie: *pretože si bol drahý v mojich očiach, vzácny si bol a miloval som ťa. Aj ľudí dám za teba i národy za tvoj život.* (43, 4) Božou láskou je zahrnutý každý zvlášť a zároveň celý svet. Dôležité je to, že pastier svojim hlasom vedie ovce. Hlavné je, že Boh sa skláňa k nám. Keď sa niekto vyvyšuje kvôli tomu, že verí v Krista, zabúda na Boha, ktorý dáva vieru.

Zostáva to tajomstvom, prečo niekto verí a niekto zase neverí. Nádej je v tom, že Ježiš je dobrý pastier. Veríme v Krista, ktorý sa za nás obetoval. Božiu lásku vidíme v Ježišovej obeti. Nie je podmienená. Ježiša môžeme nasledovať, a tak spoznávať Boha. Božie slovo nie je nedostupné. Božím slovom sme vedení v časnom živote v ústrety životu večnému. Ježiš prišiel, aby sme mali život v hojnej miere. Z Božích rúk nás nikto a nič nevytrhne. Amen.

Vypočujme si slová vyslania ako sú napísané v 95. žalme:

„Podťe, skloňme sa, v úcte sa pokloňme, pokľaknime pred Hospodinom, svojím Tvorcom. Ved' on je náš Boh, my sme ľud jeho pastvy, ovce, čo jeho ruka vedie. Kiežby ste dnes počuli jeho hlas:“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a úcastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.